

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Grundloven [1]

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187297332816/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

2.

Paa Danmarks rige Slette
Engang et Majtræ stod,
Som Frederik den Sjette
Før Folket plante lod.
Det kaldte os til Thinge
Alt med sin Fane grøn;
Derhen vi skulde bringe
Vort Ønske og vor Bøn.

Tynd var kun Træets Krone,
Og Stammen var kun kort,
Og Bønnens svage Tone
I Vinden døde bort;
Men Bladene, de spæde,
Jo Haabets Farve bar,
Og derfor Folkets Glæde
Og Trøst det længe var.

Da mørkned Danmarks Himmel,
Og Kampens Torden lød,
Og Fjenders tætte Vrimmel
Sig over Sletten gød;
Men Folket, uforskrækket,
Stod fast om Kongens Stol,
Og gjennem Uvejrsdækket
Brød frem vor Junisol.

En anden Fredrik talte:
„Mit Folk skal være frit!“
Da højt sig Træet hvalte,
Da bredte det sig vidt;
Da blev dets Blade tætte,
Da skød det Grene ny,
Saa hele Danmarks Slette
Det Skygge gav og Ly.

Hil staa det i sin Sommer,
Vort danske Frihedstræ;
Thi Livets fagre Blommer
Skal trives i dets Læ,
Og Himlens Fugle sjunge
Skal under Løvet Hang,
Og Folkets Røster runge
Med gammel nordisk Klang!

Hil Ham, som villig valgte
At styre frie Mænd,
Som holdt det Ord, han talte,
Og Intet tog igjen!
Hil hver en ædel Stemme,
Som var hans Villies Tolk!
Hil Friheden herbjemme!
Hil Kongen og hans Folk!